

ע"פ 27178/02/19 - דאניאל מאהר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 27178-02-19 מאהר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11114417212

בפני	כבוד השופט דאוד מאזן
המערער	דאניאל מאהר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה (כב' השופט אלכס אחטר), בתיק תת"ע 6080-02-18, מיום 4.2.19 בגדרה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער לבטל פסק דין שניתן בהעדרו ביום 22.3.18.
2. על פי פסק הדין שניתן ביום 22.3.18 הורשע המערער, בהעדרו, בנהיגה ברכב שלא בצדו הימני הקיצוני של הכביש, בניגוד לתקנה 35 לתקנות התעבורה וגזר על המערער קנס בסך 250 ₪.
3. ביום 14.1.19 הגיש המערער לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין. המערער טען כי לא קיבל את הזימון לדיון וציין בתצהירו שהוא יזם את ההליך והגיש את הבקשה להישפט בגין דוח התעבורה, נשוא פסק הדין, ולא ידע כלל על הדיון עקב העדר זימון. באשר לעיוות הדין ציין המערער בבקשתו, שהונחה בבית משפט קמא כי בינו לבין השוטר התפתח דין ודברים שלא בא לידי ביטוי ברישום בדוח והוא מכחיש מכל וכל את העבירה המיוחסת לו.
4. בגדר תצהירו, לא התייחס לאישור המסירה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה לביטול פסק הדין תוך הדגשה כי אישור המסירה נשלח לכתובת המערער ודבר הדואר לא נדרש, משכך אין נסיבות אשר מצדיקות את קבלת הבקשה.
6. על החלטה זו הוגשה הערעור שבפניי.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי קיימות שתי עילות, בהתקיים אחת מהן, רשאי בית המשפט לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר הנאשם. העילה האחת היא: **"שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו"**, העילה השנייה היא: **"שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין"**.

8. באשר לעילה הראשונה ולאחר ששמעתי את הצדדים, ועיינתי באישור המסירה שחזר **כלא נדרש**, שנשלח לכתובת המעודכנת במשרד הפנים בהתאם לפלט שהומצא על ידי המערער ממרשם האוכלוסין ובשל כך קיימת חזקת מסירה הקבועה בתקנה 44(א) לתקנות סדר הדין הפלילי.

הוכח כי ההזמנה לדיון נשלחה למערער לכתובתו הידועה והמוכרת אך המערער לא דרש את ההזמנה. בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, בעבירה כמו זו בגינה הואשם המערער רואים את ההזמנה למשפט **"כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"**.

9. בפניי הוצג "פלט מעקב משלוחים", מהפלט עולה כי ביום 14.11.17 הזימון התקבל למשלוח וביום 22.11.17 הושארה הודעה לנמען, וביום 28.11.17 הושארה הודעה שניה לנמען; וביום 20.12.17 החל תהליך החזרה לשולח משום שהפריט לא נדרש.

10. אישור המסירה, אשר ממוען לכתובת המלאה של המערער עם הציון **"לא נדרש"**, ובהעדר טיעונים מטעם המערער עצמו, במסגרת תצהירו שהוגש לבית משפט קמא, מלמדים כי חזקת התקינות לא נסתרה בהתאם להוראות הדין. כל מה שטען בסעיף 2 לתצהירו, שלא קיבל את הזימון, ולא ידע כלל הדיון בעניינו, ולא התייחס בתצהירו מדוע לא דרש את אישור המסירה ולהוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה.

11. לא נפל כל פגם, בעבירות קלות כגון דא, באישור המסירה, משכך, אני סבור כי לא התקיימה העילה הראשונה המצדיקה את ביטול פסק הדין.

12. אוסיף ואציין כי בתצהיר שהוגש בפני בית משפט קמא, על מנת לבסס את העילה הנוספת, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו: רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, פסקאות 34-35 (25.3.18)). מהתצהיר שצירף המערער לבקשה עולה הכחשה כללית בדבר אי ביצוע העבירה מבלי לפרט כנדרש מה הגרסה המלאה ולא די כאמור בהכחשה כללית כזו כדי ליצור עילה של עיוות דין בטענת המערער.

13. תצהירו של המערער קיימת בו הכחשה כללית, שמתייחס בצורה סתמית לאירוע ולא נכללו בו נסיבות ביצוע העבירה וכיצד זכור למערער מה היו מעשיו בחלוף למעלה משנה וחצי ממועד ביצוע העבירה

הנטען בכתב האישום, נקבע בפסיקה.

14. די להפנות לפסקה 37 בפסק דין סאלם הנ"ל המתייחס לכפירה כללית ולפסיקה שפורטה שם, ועל יסוד כך ניתן לקבוע כי התצהיר הלקוני אותו צירף המערער לבקשתו לביטול פסק הדין, שבגדרו הועלתה טענה כללית וסתמית לפיה הוא מכחיש את ביצוע העבירה אין בו כדי להקים או לבסס את העילה של עיוות דין.

15. **מעבר לדרוש**, אף עיינתי בפסק דינו של בית משפט קמא ואציין כי גזר הדין ניתן ביום 22.3.18 וגזר הדין הומצא כעולה מתיק בית משפט קמא למערער ביום 3.4.18 ואישור מסירה מספרו 11468766 שנמסר לידי הנמען, ולכאורה הבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה לבית משפט קמא, לא הוגשה בהתאם למועדים שקבועים בהוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי אשר קובע כי בקשה לבטל פסק דין שניתן בהעדר תוגש תוך 30 ימים מיום מסירתו לידי הנאשם, ולכאורה, הבקשה הוגשה חודשים רבים אחרי מועד זה.

16. על כן, דין הערעור להידחות.

לשלוח לצדדים.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.